

Bakom stängda galler

Jag levde bakom stängda galler
undrade alltid när det skulle ta slut
men så sträckte jag äntligen på mig
och ylade ut ett tjut

Det var dags nu, för jag hade fastnat
i ett nät som jag skapat själv
och kastat nedför strömmen
för att dämna flödet i min älv

Men nu är det slut på dessa tider
nu är det vargen jag släpper vild
ja, jag vet det låter hotfullt
men i hjärtat är denna vargen mild

Farley Mowat skrev om vargar som jagar
och som inte äter mer än de bör
kanske är detta den gyllene regeln
jag söker vandra tills jag dör

I denna kroppen sen för en ann
en liten vila i havets djup
innan åter nalkas livet
och falla naken över dess stup

För är det inte så som det känns att födas
och att inte leva som död
det är i djupet vi kommer att mötas
och det är ljuset som ger oss sitt stöd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mikael Lökvist med Poeter.se id #10418 innehar upphovsrätten